

DPN 5335

Title: तत्त्व प्रकाश

Run. No. 6026

Cat. No. 54 नू

Micro. No.

Subject योग दर्शन / Yoga

Religion: Hindu / Bauddha

Language: Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 24.5 x 12

Folios 11

Lines (in a page) 10

✓ Compl. / Incompl.

Chapt. / act / verses 1 - 113

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script: New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus.:

Material: palmleaf / paper / thyasaphu /

Condition: fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, ✓ colophon, ✓ post-colophon:

CENTIMETERS

अमलक

श्रीगणेशाय नमः ॥ भगवते वासुदेवाय नमः ॥ कोहियकसमयमा वासुदेवगिरीजो
श्रीमाहादेवकावराणामापुराणमगोएकरजोएजिवनसुक्तीडीनेउपायमलाईमलाई
आताहरसुभनिविंगयाः ॥ १ ॥ श्रीमाहादेवलेनिवचनसुनिःआग्यागर्हणःहेमुनिःपर
मज्ञानकहंहुःजोनमानलेतत्वपुकासकृदःतत्वपुकासकृनालेगएःसंपुराणआसादपिःसंपु
सिआसादपिःपौसाकोःबंधनहुदह ॥ २ ॥ कौनभयाःआधारडिषतृचकसाःसुखनाःआदि
भयाकानादिमापनिःतसेप्राणःआदिभयाकोःसरिमापनिःपरमश्रेयज्ञानःतत्परहंदैन
॥ ३ ॥ तेहिज्ञानपक्षीलागीयाकोःकोहियानमालाग्याकोदःमोहमाकृन्ःकोहिजगीमाकु
भनिदुखपाउकृन्ःतापनिःनारकपडार्थकृणाजोदैन ॥ ४ ॥ मायःगणितसासुःसिधातःव
दवेडातःधर्मसासुःकर्मकादःछंदःसासुःव्याकरणःकपिताःअलंकारःसासुःहृदपधनालेगएक
णःतत्वपडार्थःमित्देनपरंतुतत्वताःआफ्रागुदका मुघदेधीनःमात्रमित्दह ॥ ५ ॥ गीदसाव

30

25

15

॥२॥

लाईक ले: तेसैको अभ्यासतिमिलाई केहि पनिक हंहु: जोन अभ्यासगर्नीले: तत्वमालय होई जांछ
 ॥१५॥ यकोन स्थलमा: गयर: वरैवर भया का आसनमा भुत्तेले गहि बसि चोरेत के विचार गहि: हात
 प्रमान: स्थिर दुल्लिगहि: सो जो सरिर राखि: संपूर्ण विषय चिंता छोडी: अमन: जो ना तरहले ऊंछ
 तल्लै अभ्यास गर ॥१६॥ भुत्तासनमा बसि: वधियात वरले वस्था को छुडो: योगी जो छु: सो नौ तत्व को
 अभ्यास गरेस्: त्यो अभ्यास पनि: सडा सर्वडा: परमतत्व को पुकासन भया संम: अभ्यास गरेस्:
 ॥१७॥ ब्रह्माण्ड पनि: पाचौ भुतमारहा को छु यो स एर पनि: पंचभुतै मय छु परंतु: सब पडार्थ गै ह
 जो छु: पंचभुत मयै छु: भनि: निश्चय गहि जानेरु: नि: पंचभुत मय: सब पडार्थ छोडी: छैन भया भा
 वना: गर्नु: गीतामा पनिक हा को छु: ॥१८॥ संपूर्ण चिंता रहित भया का योगी जो छु: सो मनले
 केहि परिध्यान न गरेस्: तव त्यो योगी: भिन्न: बाहिर देखि: तत्व को सनु मुखे ऊंछ अर्थात् बी
 चार ऊंछ ॥१९॥ मन: पवन को: नास भया पछि: सब ईंद्रिय को: विषय नास ऊंछ: इंद्रिय को

10

5

0

विषय: नास भया पछि: बाहेर जान: त्यो योगी लाई ऊंछेन: ॥२०॥ बाहेर जान: नास भया पछि: त्यो संपूर्ण
 सम होई जांछु: जब सम भयो: तव: सर्व कार्य को व्यापार हर उछुनु ॥२१॥ परम त्रेखु वं समा बोध पा
 उडो: योगी जो छु: सोलयमा योगी ऊंछु: सडा अभ्यासमा लाग्यो को छु: जोन परम त्रेखु भया को: ल
 या अवस्था: मा प्राप्त ऊंछु: ॥२२॥ मुक्ती चिंता भया को: कोलक्षेन कहंहु: सुखदुख: सित उल: पनि
 जांछेन: ते सोलक्षेन ता: मर्त्य को माउ ऊंछु भनौला: विचार गहि हेर्दा ता: ते सो ईंद्रिय: काचे ला जो छु
 नास ऊंछेन: जस्ता को तलो रहंछु ॥२३॥ जिउडो छु भनु भया हेर्दै न: हेर्दै न भनु भया: आरवाची मृ
 त्यु न: सुखा का काथ है: योगी रहंछु: सोलयमारहा को छु भनि जांनु ॥२४॥ निर्वात: स्थलमा
 घा को वनि: जो छु: स्वजस्ता तरहले: निश्चल भै: स्वभा पाउदछु: तल्लै जगत् का विसय ले रहित
 भया को योगी: लयमा पा प्रभया को छु डो वति है: निर्मल सो भा क ए पाउछु: भगवत् वाक्य पनी
 छु ॥२५॥ जसै निर्वात स्थल को वनि: जसै निर्मल भया को: जांन्या: प्रडार्थ क ए: जाणि सखा पछि

Cms.

5

10

15

20

25

30

35

30

25

15

को देविः हेतुः निरुनुः पनियो भया को देविः ॥३२॥ दुई पाताल यक्रनालेः हृदयनादि
 कोः बलनुः सहि अनहतः सरहो भनिजानुः ते से सरमाः मन को लगातु ॥३३॥ चार पा
 लाल यक्रनालेः गणिजसलेः अनुभवगणिजानिः तस्यो गीको आकासमातः अंतर्गत
 ॥३४॥ देविः सरकोः सुभअसुभः सर्वे जांदछन् ॥३५॥ आथ पाता संमलयक्रनालेः तस्को संपुर्ण
 कामनाः निवृत्ति भैजांछ ॥ अतिश्रुदरिः खिलेः अनुगत गणिः आर्लिगनाः गप्पा पनिकजवी
 तः कामजायेन ॥३६॥ पंध्र पाताल यक्रनाले गणिः त्यायोगीकोः सुक्ष्मनाडि जो छ सो आक्के
 बाटाले गणिः वहं छ ते सः समयमा उधो का बाटाले गणिः पाईया भोगमाः ते स्काई क्षा जांदेन
 ॥३७॥ आधा घडी लयक्रनालेः कुंदलिनीः सक्तीः मनपवणाः निरोधलेः आधारः स्थानमाः रक्षा
 की जागदछन् ॥३८॥ दुई घडीकोः एक कलामा बल यक्रनालेः उभो का बाटोकोः वायुः रोधनग
 णिः सक्ती चमत्पाई जागदछ ॥३९॥ दुई कलालयमारुहनालेः सक्ती वलनक्रनालेः एकै क्षन
 को

मसो २

माः भुवनकोः कंपनः एकै वेरमा हरुछ ॥४०॥ एक लाल यक्रनालेः त्यायोगीको निद्रा हरुछ ॥ ह
 दयमाः आगकोः फिलिगां जैजः को विरुदे छ ॥४१॥ दिनकायक पाठल यक्रनालेः थोरै आहार
 भयाकामनुष्ये छः हरुनुः सुतनुः पनियो भयाको दुईः स एर पनितु भैः विलो भै रहंछ ॥४२॥
 आधा दिन लयक्रनाले आत्मा जोटि पुकासई छः जसै सूर्योकिरी ले गणिः सीता पुकासगई त
 से योगी पनः विस्र पुकासगई छ ॥४३॥ एक दिनमा बल यक्रनालेः योगीको आत्मा तत्व
 पुकासई छः त्यो नि पुकासक्रनालेः संपुर्ण ईन्द्रियो का ज्ञानः विस्तारः वल्लीद सबै तत्व एई छ
 ॥४४॥ एक अहो एत्र लयक्रनालेः त्यायोगीः आफ्ना आसनमा वस्था कोः छडीः चित्र हती निरोध
 गरे ताँछारखा को गंधः पनः ताँछे देवी जांदछन् ॥ दुई अहो एत्रः आनंद रूपलेः मुखो पाठो
 योगी जो छः स्वर्ग कल्पन भयाको छडीः ताँछे देवि र सिकन जांदछ ॥४५॥ तिन अहो एत्रः अम
 को आनंदमा रखा को योगी जो छः तस्को स्वभावेले गणिः ताँछारखा का चीज कन आखातेन

0

Cms.

5

10

15

20

25

30

35

30

25

15

मनले नार
 देखि जाई छ ॥ ५३ ॥ तिन अहो एव लय मारु नाले लाधै देखी ईश्वर का जानई छ यस्ता संदेह
 छैन ॥ ५४ ॥ जब आ फेत त पुका सभयो पुका सहुदि मावः त सेवन मा तत्व मय साध होई जी छ
 ॥ ५५ ॥ तत्व क लो छ भनौ लाः त हे मुने तत्व भन्या को ताः यही हो भनि देखा उनु ता गुह पनिस क देन
 ति मिहा मिता क्पास को लाः भई न ॥ ५५ ॥ वचन कोः मन कोः स ए र कोः धर्म भन कुनु ताः व ए ज्ञान
 ले गरी छौ दनु रः दिसाई चित्र कार जहि आत्मा को आचार गुनु ॥ ५६ ॥ जा हा संम के हि जत को
 ले पर हं छः ता हा संमः संकल्प को कल्प नार हं छः जा हा संमः मन भन्या वासनाः हं छः ता हा सं
 मः तत्व प्राप्ती भया को देखी दैन ॥ ५७ ॥ उडा सिन हृ पिः अमृत को धा ए व गृ द छ डोः योगी को प
 हिले ताः मन को ज ए उ बे लिं छ रः तव संसार हृ पिः हृ क्षे धं छ ॥ ५८ ॥ संसार हृ पि हृ क्षे धं ल्या को
 योगी क लो ई छ भन्याः सदा सर्व जः जा गुत अवस्था मा पनिः स्वप्न अवस्था जही रहै छः प
 रं तुः स्वा सः उ च्छा सः ले रहितः भया को छ डोः लो नि श्व य मु क्त भया को भनि जानु ॥ ५९ ॥ मुक्त को

10

5

0

ते सै लाई छ
 रः संसारिक को भयदः क लो गरी जानु भन्याः पुथि मार स्या काः या व न् प्राणि ह ह छ न् तिस वै नि
 कार जा गुत ले पु क्त भया काः छ न् तत्व ले पु क्त भया का योगी जा गा प नि रहै दैन भन्या का छ
 डोः निद्रा ले रहितः भया का ई छ न् निद्रा जा गुतः दुवै अवस्था कु डैन ॥ ६० ॥ दुवै अवस्था
 न भया काः को न अवस्था मार हं छ भनौ ला त ॥ स्वप्न अवस्था माः चित पु का स कोः अंत भुं
 न्य रहं छः जा गुत अवस्था माः नाना विषय ले पु क्त रहै छः तिस स्वप्न अवस्था र जा गुत अव
 वस्था भई दाः पर र स्या को कु नाले तत्व भनि जां वा पे दित ह ह भई छ न् ॥ ६१ ॥ कुनु न कु
 नुः दुवै देखी न् पर र स्या कोः स्वप्न जा गुत देखि न् पर र स्या कोः मनु र जि उ नुः न भया काः जो
 हो स्वः तत्व हो भनि भई छ न् ॥ ६२ ॥ तै पनिः तत्व को श्रव प बु जे नौ भन्याः सु न ॥ निद्रा का आ
 दे माः जा गुत अवस्था का अने नाः जस्तो पु क्त ति कुं छ त लै स्व भा व क नः भज न्या योगी मु क्त
 भनि जानु दुवै अवस्था को संभ्याः जा गुत अवस्था ले मार स्या कोः निद्रा अवस्था ले प्राप्ति न भया

Cms.

5

10

15

20

25

30

35

30

25

15

को जो अवस्था हो सोहित हो भनि जां न्याह ले भनि गया को छ ॥ ६३ ॥ जसै श्रुति कण्ड
 दछः तव ते सत्ताई विषय वादे प्राप्ति होई जां छ तसै योगी पनि योग निन्दा को नास को सम
 यमाः वीवेक ज्ञानः ते श्राई वादे आई जां छ ॥ ६४ ॥ संपूर्ण जगमाः वस्या को ज्ञान दृष्टि जो
 ॥ ६५ ॥ सो हलौ हलौ यकातिर जां छ विषयतिर जादेनः फे ए परमत तव हे म भि हे दो छ डो आः
 लाले आलै कण देव दछ ॥ ६५ ॥ पैले तत्वज्ञान का निमित्तः पुद्गल भया को दृष्टि जो छ सो ता जाहा
 ताहा फे लाउं छ नु केहि कालमाः ताहि स्थिर होई जां छ स्थिर भया को छ डो हलौ हलौ सो त होई
 जां छ ॥ ६६ ॥ बलाकार ले गए कणः संकल्पः परंपरा को लहरा जो छ ते सौ नास गन्या निमित्त
 बारंवार सावधान बित गरी परमत तवमाः आलं वन गरी ते सै का संवय गरी ते सा योगी हुन को
 अज्ञानः हलौ हलौ आफै नास होई जां छ ॥ जसो जसो जति जति सदा सर्वदा अभ्यास गछ त
 तितति मन को स्थिर ऊं छ फे ए तसै वायु को पनि वचन को पनि दृष्टि को पनि तसै तसै स्थिरता

10

5

0

रह न जां छ ॥ ६७ ॥ स्थिर दृष्टि को लक्षण कलौ ऊं छ भूयाः मुनः देखीने पदार्थ कण देव डो
 छ डो जो ना तरह ले सत् आत्मा का पृथक् ऊं छ सुन्या पडी कण पनि श्रु दछः श्रु ने चित्त पनि
 श्रु दछः बोल न्यात पदार्थान गन्या पडार्थ पनि हृदय ले ध्यान ग दछः हृदया पदार्थ कण
 पनि ऊं छ ॥ अद्वैतः पद को पनि तत्व पाया को यत्ना सत् योगी हुन को यत्ना वेवसा ऊं छ
 ॥ ६८ ॥ जो न समयमा जाहा जो न प्रकार ले जस्टे धिनु मन स्थिर ऊं छ तसै समयमा ताहि
 तसै ते सै देखि मन लाई न बलाउनु ॥ ७० ॥ जाहा र मन जां छ ताहा र जान दिनु न भू कनु किन
 भन्या न क्षा का मन आफै क्षय होई जां छ ॥ छे किया को मन जां छ वधे छ ॥ ७१ ॥ जसै अं
 कुसन भया को हाति आक्रामनः भुवा पुयाई फिद छ तसै न क्ष किया को मन पनि आफै
 विलीई जां छ ॥ ७२ ॥ बडा जतन ले गए किया को मन जो न कामागर्तः सकदेन परीनु वायु
 को बलमा जव पयो तवताः क्षने मा फे ए छ ॥ ७३ ॥ जाहा सै म तव जां देन ताहा सै म मन को भीति

Cms.

5

10

15

20

25

30

35

निवारनः गर्भसर्किदैः नवपरमत्तजान्यो तवः त्यो तवः नो उकाः काथजस्तोथा मृनेकुं
 छ ॥ १४ ॥ जसैभु नारले वंरलभया कोः तएजु को जिभोः पुक्तिः लेथिरगडै छः तसैः तव
 काः अभ्यासहपिः पुक्तीले जवभुभया कोः तव मन को हतिः पतिपनिः आत्मा माः थिरकुं छ
 ॥ १५ ॥ जव आत्मा माः मनस्थिरभयोः तव संपूर्ण मन कोः भावः भुंयतव को कुर्पन कुं छ
 फेः अंतकर्ण कोः संपूर्ण वेवस्थाः यस्तो रहे छ भनिः जानिं छ ॥ जव जानियोः तसै क्षनमा
 आमंदलेः निम्बलताः भया को छ डोः हातपाउः अहई बुधियः संपूर्ण स्थितिलय होई जी छ ॥ १६ ॥
 संसारि वेवहाले रहिः तः भया को कुं छः जव तो भयोः तव सरीर रक्षा कोः संपूर्ण वायु लय हो
 ई जी छः तव तो सरीरः विजन भयाः काठ जसो कुं छ ॥ फेः निर्वीर्य स्थित साः राखा को दिप ज
 साः भया को छ डोः सह जानिं दुः योगी जो छ सोः स्वप्न मार रक्षा को भनिं ॥ १७ ॥ आगामाप
 काया कोः सुनः संपूर्ण मयल छो डोः जसै निर्मल कुं छः फेः वायुन चत्पा कास्थानमा राखा

कोः नवलो वनिः जेः तसै संपूर्ण योः दुः भयः वेवहाले मलधोया पछिः मलन भया तवः स्व
 भावैलेः निर्मल सो नितो मय भया पछिः मनपनिः निश्चय लेगी भमन होई जी छ न ॥ १८ ॥
 मानि सई को वं धः मोक्ष को कारणः भया को नाः मनै छः किन भने विषयमा आसक्त भया
 को मन वंधन पछिः विषय को प्राकामुन मुक्त कुं छ ॥ १९ ॥ यो संपूर्ण चराचर जो देखी छ
 सो मनै को कारण होः भनि जान ॥ जव उन्मनि भाव भयोः तव तेहि मनः सब कोः अद्वैत भाव
 कल्पना गछ ॥ २० ॥ अमन भया का पुहरे नाः काम को धादि वंधन जो छ नः त्यो क्षनै ना ना सई
 छ नः जव ना स भयोः तव सरीर पनिः मुकुलो होई जी छ नः जसै था मृने मुलखावोः निर्वलियो भ
 या पछिः घरपनि गति जा छः तसैः कामना हपि देह को रखावो निर्वलियो भयो भयाः त्यो सरी
 र पनि गत प्राय होई जी छ ॥ २१ ॥ अमन भया को छ डोः उदासिन भै रक्षा को योगी को सरीर
 को मल पनि कुं छः यो सरीर मे भयोः अभीमान को ना सई छ ॥ २२ ॥ आफै उतर्पन भया को

30

25

15

मन लाई आ फे माची ताह्यी काढो प्रकास भेडुरवडी या छे न॥ तसे पायिमा आ फे सिमा विषया छे ॥ तस अर्थ ते स
 ते स न॥ मन को विना ह पि काढो निका त्या पधी जसे डा थन भया को का ता रव मुची
 छः तसे सरी ए प नि म सुवान भया को मन कना ले मु मुचिं छ ॥ ८३ ॥ अम न ह पिः खि नि ले
 ॥ ८४ ॥ अंत म्कर्णा काः ज नि का ढा छ नः यो ता प नि न रा व पि आ फा त्या उ पा न्न सो यो गी सु बी हो ई
 जां छ ॥ ८५ ॥ मन ले स ही त भया काः ई न्दी य ह पिः पु क ति कुं मा हां मा याः कै रा का वो त ज ति डी छी न
 लो का पु न्द य लाईः अ म न ह पि फ ल डी य र आ फु स र्व था ना स ऊं छी न ॥ ८५ ॥ ई न्दी य ह पि अ ने क पा
 उ भ या किः स्वा सः उ च्छा स ई ई प रे ता भ या किः य सो मन ह पिः पे छी कोः रु ता ना सा नुं ॥ अ
 म न प धी जी छः स दा स्थि र भ या का छ डो य के था उ मा सं तो ख भै र हं छ ॥ ८६ ॥ स्वा स ह पिः भु नः
 धा गा ले उ या काः ई न्दी य ह पि जाल कोः घ र भ या काः य सो मन ह पि जाल फा रे र त्यो पु न्द र व जो
 छ सो जाल वा टः उ म्क या का मा ढाः जे भु षी ऊं छ ॥ ८७ ॥ उ धी रः स कीः दु वें ले यु क्त भ या को ई
 दि य ह पिः प डी ति म्म स थ को ई व ता स मा स वा र भ या को म न ह पि स नु क ण व ता न् कार ले का

10

5

र नु स क या पु न्द यः सु बी ऊं छ ॥ ८८ ॥ ति गु न का टि वै पो या ले यु क्त भ या कि अ ति व लि यो आ
 त्मा क णः वं ध न ग न्यो डो ई क णः अ म न ह पि डु ए का धा र ले का टे र मो क्षे ऊं छ ॥ ८९ ॥ ज ति
 संपु र्ण पृ थि मा फे ला या काः कि र्ण ले ज ल क णः खे च रे श्री सु र्य जो छ नः स्व ष्ट म्म ई नः त ले संपु
 र्णः ई न्दी य जाल पे निः अ म न्ना विली ई जी छ नः ॥ ९० ॥ ई न्दी य ह पि ग्रा ह जो ड ल ज लः च ले र हित
 भ या को यो सो मो क्ष ह पिः नि म ल पा नि भ या को य सो अ म न ह पिः त ला उ मा र म्म ग डो यो
 गी प र म त्रे षु अ म न पि उ छ ॥ ९१ ॥ वा म दे व ए वी लाईः बु जा उ ना का नि मि तः यो ह ज अ म न
 स क णः सा क्षा तः सि वै ले क टा का ऊ नः क सो स ह ज भ या को अ म न स भ न्याः नि त्यः क ल क
 न भ या कोः प्र पं च ले र हित भ या कोः व च न ले भ नि न स्कु नुः आ फे ले मा त्र बु जी या भ या कोः सि व
 जिले क ह्या ॥ ९२ ॥ ज व चि त्त म नः वं च ल भ याः त व सं सार माः म नु ष्ये लाईः फि र्नु प छः ची त र्णी भ
 यो भ न्ना मो क्ष पा उ छः त ले का र णः म भ द ह्म उ डा सि नः म न ए व र वि त क णः स्थि र
 ज म म न मा २

0

0 cms. 5 10 15 20 25 30 35

30

25

15

10

5

0

भयानका

गर्भ में ॥ ६३ ॥ मननः सिलभया को योगीः कृतले चार प्रकार का मन का अवस्था ऊँछ भनि
 जांनुः विहित १ गतागत २ भुञ्जिष्ट ३ भुजिन ४ यत्नो चार प्रकार का जांनु ॥ ६४ ॥ विञ्जिष्ट
 भया को तासै सहीः गतागत भया कोः राजस मन होः सुसिद्ध भया कोः सात्त्विक मन होः अव
 स्ता होः भुजिन भया कोः तिनै गुण ले रहित भया कोः अवस्था हो भनि जांनु ॥ ६५ ॥ चार पुका
 र का मन का अवस्था मा पनि विञ्जिष्टः रः गतागतः दुवै जो छनः सो विकल्पः विषयः को नासा छ भनी
 जान ॥ ६६ ॥ ते सै कारणः ताहा अभ्यास का पुक्ती लेः यदि निराल स्वः भयो भयाः ते सै समय
 माः समान भया कोः छोः परमः आनंद भया कोः ते ही हो भनि जांनु ॥ ६७ ॥ पैले अभ्यासः कालो
 मनः जो छः विञ्जिष्ट माः मन भया कोः तासै मन साधकः का ऊँछ ताहा देखि नः उपासः केहिनि
 श्रव भया कोः गतागतः नाम भया कोः राजस मन होः केहि आनंद वला उछ भनि जान ॥ ६८ ॥ जव

विश्वलक्षितः भयो सो सात्त्विक ले पुक्त भया को वडा आनंद जीया भया को छोः भुञ्जिष्ट कहाः
 भनि जांनु फे ए अति निश्चिंत भया को छोः केहि विद्यु भया पनि पि नीकनः न सक डोति
 नै गुण ले रहि भया कोः सुलिनः भाव मन हो ॥ ६९ ॥ यत्ना तरह काः चीत ले पुक्त भया काः साधु ले
 गया का कर्म ले गति पुण्य पाप दुवै क्षेय ऊँछः निः पुण्य पाप को ले पक न सक देनः केहि ग्या प
 निः तिनि हृ लाई ते स्को भोगः गर्भ पदेनः भनि जान ॥ ७० ॥ जो नाना तरह का सात्त्विक अर्थ
 जांनु ले गति कलाः विद्वान् पंडित कहला उछ परंनुः सकल सात्त्विक रस रूप भया को आ
 फु मार हा कोः तत्वः ता जो देन नः कस भयाः जलै डर छ जो छ सो अनेक रस मा वारं वार पुनो
 दुवै जो छ ता पनि यो रस यत्ना स्वाद ऊँछ भनि जां देन नः तस अर्थः वा न्या ले मानः स्वाद जो द
 छन ॥ ७१ ॥ अव वडा भया काः सह जानंदः त श्रेष्ठ भया का छोः सडा सर्व डा अभ्यास मा
 सभावै ले रत भया कोः संपुर्णः संकल्प छोडे को छोः सो जां न्या ले ता कर्म पनि छोडनु भई न

Cms.

5

10

15

20

25

30

35

इ कर्मलिंगे संकल्पको जागना कन जीवता सार्थ

॥१०२॥ संसारि कर्ममाः जोलाया कोछः मबुल जा निहु भनिः अहंकार गन्या जाला कन नाः बांदा ल
लाई छोइ जाईः छोइ नुः त्यो कर्म देवी न पनिः भुष भया कोः बांदा ले जलो हो भनि जान ॥१०३॥
॥१०४॥ जामित तज जांद छो भया अभिमान ले गः थकिया कोः कर्म कणाः नाहा करे थै छोइ छ नुः तिनी
हुनुः पाषड भया कोः हा मिह नुः जां न्या कु भनिः अभिमान भया कोः निनिह नुः केहि जा दे मो ॥१०५॥
कर्म कण वित पनिः योगी ह नुः ले न छोइ नुः किन भनेः मिह नुः लाईः कर्म ले ते सै छोइ छ नुः कर्म को
जाया होला भयाः संकल्प को ना सः माः मुल कारनः भया कोः कर्म छ भनि जानः कर्म छोइ न्या कि
न संकल्प पनिः छोइ नुः ॥१०५॥ जति र अभास ह पिः कर्म गछः तति र संकल्प को ना सई छः
जव संकल्प ना स भयोः तव योगी ह कोः कल्या नई छः कर्म को न्या गता आफै होई जांछ ॥१०६॥
हे मुनिः यो साख ताः अति दाता भया कोः अतिकुसल भया कोः मोक्ष कोः वारं वारः ईशा गरी
अधा ले युक्त भया कोः सिधे कणा यो साखी नुः अह लाई न दिनु ॥१०७॥ यो साख मोक्ष कोई

आग नाले सदा सर्वदाः अभ्यास गर्नुः अभ्यास गर्डी गर्नुः आफै तत्पुर्का सई छः यमा संदेह छैन
॥१०८॥ दिन मा पनि योगी ह नुः ले जागने पनि न गर्नुः एही मा पनिः न भुन नुः एता पनि दिन मा पनि
जव निद्रा आयोः तव सह माः सुत नुः योगी ह नुः लाईः यस वाट कोः नियम न एष नुः ॥१०९॥ नि
र्मलः योः सह जा जान कोः आधार मा रखा कोः मुह रविषे दिन रात्रि भं न्या इवे वाट र हं दे नः
त्यो क सो क छ भने जाः पुत निद्रा रहित भया को छ कोः बित पुका समाः माव आनन्द भै रखा को
ई छः भनि जान ॥११०॥ ऊं कार कनः आदि गः ना ना तर ह काः मत ले गः विनीच गर्ने ले वायु
स्थिर ई छः स्थिर भया पछी ते न तुत्प निई छः तेज को र वायु कोः अंतरालः कमल जो छः स्वः भुने
अमर पद कहि छ यो कहि आया को सबः सो सबै मा रखा को छ भनिः जानि कणाः ना ना भुम ना
सबै छोई देह देधिः भिनः अवयवः यके भया कोः एतोः अम नुः स ह पिः अमर पद कणा जो न्या ह
ले भज नु ॥१११॥ यो अभ्यास क सो ए हो ला भनेः अघी ग या को अभ्यास ले गः योः जो नि मा

30
25
15
10
5
0

यस्योभयाम्
यो ज्ञोनि माग्या हो भनि निश्चयः पक्षे यो निश्चय भया का कणः आफै तत्त्वः पुका सङ्गु भन्या
हे सा मर्षि अधी काम का जगति भुतेरः उठना कुडी अधी ग्या को काम क सैलै न का पची
आफै याद कुँछः नलै ^{अभय मगडिग} आफै आफै तत्त्व पुका सङ्गुः ॥११२॥ कसो लाई तत्त्व पुका सङ्गु भने
॥१११॥ हे नाम देव तिषी भुध अभय सः भया को सांन सो भाव भया काः सदा गुद को से वाग्या यस्ता
सा नि क न ठने गुद का पुसाद लेः साक्षात् कैवल्य मुक्ती काः आकार भया को तत्त्व पुका सङ्गु
छः भवि जानः ॥११३॥ ईति श्री अभय सः भाषा यां दुति यो भुधाय समापनम् ॥

0 cms. 5 10 15 20 25 30 35